

Žili byli tři udatní páni. Jejich vládce je vyslal na daleký sever a oni ochotně vyhověli jeho přání.

Jeli a jeli, ovšem zabloudili. Proto doufali, že brzy potkají někoho, kdo by jim poradil, jak dál. Zanedlouho projížděli kolem tří nízkých venkovských stavení. Před nejmenším z nich odpočívaly dvě ženy a kolem nich pobíhala káčata a štěňata. Pánové je zdvořile oslovili:

„Budte pozdraveny. Prosíme, poradte nám. Náš vládce nás vyslal, abychom splnili, co si přeje.“

„Kdo je vaším vládcem, vážení pánové?“

„Náš vládce, jeden z nejlepších mužů, kteří kdy žili, je vévoda Jeremiáš, vládce nad třemi moři, pěti hrady, jedenácti městy a nespočetnými polnostmi.“

„A co si přeje váš vévoda?“

„Nařídil nám, abychom vyhledali moudrou žábu. Jen ona nám snad dokáže poradit v naší velké tísní. Všechno obyvatelstvo našeho kraje už dlouho sužuje zlý bazilišek, který je velmi nenasytý. Denně nám sežere několik jalovic; vždy po nich zbude jen osm kostí. Už jsme celí zoufalí, a navíc začíná pršet. Nevíte, kudy se máme dát?“

„O tom všem jsme slyšely a moc dobře víme, kudy se máte vydat. Jedte stále rovně, dokud neuzříte čtyři fialové růže. U nich zabočte doleva, na parkovišti se dejte doprava a brzy dojedete tam, kam potřebujete.“